

VERSEK A „DOMINÓ”BÓL

DEÁK FERENC

AZ IGAZSÁG HÁROM PRÓBAKÖVE

1.

Kinevetlek: néven nevezett igazság!
Hol voltál, mikor az óvatos szénrudak
összeérték, hol voltál, mikor a gyermek
végre elhagyta az anyaméhet, mikor
az ember legyintett, ki sem mondta
de az egész világ tudhatta: mindennek vége.

2.

Tetszik nekem a csillagos égbe vaktázott
úrhajólogika. Becsülettel
félreállok útjából, bár *nem*
marad az egész annyiban:
igazság, tudod-e, miből van a vers örök
[üzemanyaga?

3.

Meggyet evett a fiam
s magját két uja közül
nekem szorította
fehér ingemen kis piros seb
halott voltam
s ezt csak a kertből a rigó tudta
az egész ennyiben maradt
nem mondtam senkinek semmit
az igazságról beszéljen más
mondjuk, valami
szószátyár derék jurista.

KOMOLY KÍSÉRLET

Ha megérdemelnéd még
visszavehetném neked a tegnapi napot
ha tudnám hogy elég lenne
hogy minden beleférne

visszamenőleg az a hat év is...
A tegnapi napot megismételhetnénk
hogy ma már érzem: egyedül vagyok
ha megérdemelném
még visszavehetnéd
de ki látott már egy holnapi tegnapot
inkább kérj tőlem tegnap bocsánatot
Ne haragudj de a vers kedvéért
meg már ahogy mi megszoktuk:
ezúttal is igen precíz vagyok.

FIGYELLEK, ÉRTED?!

A megszólalásig és soha többé
jobb lenne maradnál örökké
csigaház-kerítés
csigaház-fedél
tenyeremben madárszó
nádméz-permet
kőrmöm alá szilánk
minden ajándékokod
nem kellesz
nyugtázom és szedlek
hajamból átkos orsóféreg
még mindig figyellek
érted ennyiből áll a kényszer
meg az aggály.
Ha végzek veled
tisztázod a számlát
remélem egy napig
szólnak a muskéták
De hagyjuk ezt
a precíz logikát
az érthetőség kedvéért
vegyük előlről:
a megszólalásig hasonlítasz rám
és soha többé nem válunk el
csigaház volt lelkedem
és szívedem
örökké befelé igyekeztél
így lettél vak és serény
kerítés önmagad előtt
fedél önmagad ellen
ebből csináltad aztán vicced
a szomszédok
így mondták:
énekelj spirális trombitám
de hagyjuk ezt a precíz logikát
a megtévesztés érdekében
kezdjük előlről:
a megszólalásig és soha többé
jobb lenne maradnál örökké
csigaház-kerítés
csigaház-fedél
és így tovább mindig előlről

mindig befelé spirálisan
míg már a végén
csak a magánhangzók
maradnak meg
emlékezetedben
és semmi más
ha akarod
vállald magadra
(az enyém),
ezt a költői anémiát

O S T R O M

Hallgatni, hallgatózni
saját tested falához lapulva
véred vezetékein kúszva
körmeid pinceaajtáját
felfeszítve besurranni
a vallani nem akaró fájdalomba.
Hallgatni. Szennycsatornáidba ereszkedni
menekülni a bűz határozott irányába
galandférgekkel viaskodni
hogy végül is
a gyomorboldok öleljenek át
savas étvággal.
Hallgatni! Ez a fontos!
Hallgatni ebben a nagy labirintusban
meg nem nyilatkozni
gyanakodni és el nem aludni
önnön tested falaihoz lapulva
mindig tovább osonva
míg kimerül
míg fényei emyedten
elborulnak
míg pontos zárai
elkopva felpattannak
míg idegtávíróidon rémhírek keringenek
kinyomozhatatlan központokból
míg hétpróbás esküdtszékedet
végre megvesztegetheted.
Akkor megnyugodhatsz:
megölted ellenségedet.

K R I S T Á L Y V Í Z

Megrémítetted az egész
üvegmenaszériát
cincogva hőköl szavadra
a kristály
meztelenséged tivornya asztalán
lehanyatlik a már-már fölbátorult rim
nézlek
és kiöntelek poharamból

és kisírlak szememből
és kihadarlak tudómból
nem akarom hogy egy csipetnyi is
hozzám ragadjon
belőled
mert ha betelnék veled
fogaim közt maradna
leheleted
és kezemben karjaimban
vállad és melled
ahogy az ordasok közt
az őzek maradnak
kérelek lépj vissza egyet
hogy elérjem
ott az asztalon
azt az üveg kristályvizet

K Ö Z Ö N Y Ö S M A R A S Z T A L Á S

Megsiratlak
mert vénekkel csak
így közlekedek
védeni akartam
ameddig lehet
azt a kicsi apró palakövet
meg a többi
piciny holmid
amit elvesztettél
útközben, mert
mire az ember
megérkezik valahová
mindenét elherdálja
akaratlan
amiből otthon még
élni akart
az út végén
apróság lesz
egy perc alatt.
Ilyen vagy te is
és ezért ragaszkodom hozzád
mert magadnak
hiány vagy nekem
szenvedélyem
gyűjteményem
egyszóval szertári ballaszt
megsiratlak
mert a vénekkel
csak így közlekedek

DOBÓ TIHAMÉR

rajz I.